

Streda 13. decembra 2017

Piesne: ES č. 156, 696

Text: 2K 5, 1 – 10

„1Vieme totiž, že keď sa stánok nášho pozemského príbytku aj zborí, máme dom od Boha, príbytok nie rukou zhotovený, večný v nebesiach. 2Lebo preto aj vzdycháme, túžobne si žiadajúc, aby sme si mohli obliecť svoj príbytok z neba, 3lebo veď potom skutočne budeme oblečení, nie nahí. 4Lebo my, ktorí sme v tomto stánku, vzdycháme pod ťažkým bremenom, keďže nechceme byť zoblečení, ale oblečení, aby život pohltil smrteľné. 5A Ten, kto nás na to uspôsobil, je Boh, ktorý nám dal závdavok Duchu. 6Sme teda vždy dobrej mysle a vieme, že dokiaľ prebývame v tele, ďaleko sme od Pána, 7lebo žijeme vierou, a nie videním! 8Sme dobrej mysle a radšej si volíme vystáť z tela a prebývať s Pánom. 9Preto či prebývame (v tele), a či sa vystáňujeme (z neho), snažíme sa byť Mu príjemní. 10Všetci totiž musíme sa ukázať pred súdnou stolicou Kristovou, aby každý prijal dobré či zlé ako odplatu za to, čo konal v tele, podľa toho, ako pracoval.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Keď ide o večný život, a predtým samozrejme o smrť, veľa ľudí je v rozpakoch a neistote. Tam, kde sa končia ľudské skúsenosti, kde sa nedajú použiť dôkazy, sú otvorené obe možnosti – veriť i neveriť. Ani my veriaci nevidíme, čo bude ďalej, nevidia to ani neveriaci. Ale svedectvo Biblie i mnohých ďalších svedkov nás vedie k odvahe veriť a spoľahnúť sa i na to, čo nevidíme. Náš ľudský život je obmedzený smrťou, všetci sme tu iba na prechodný čas. Apoštol Pavel, ktorý sa živil šitím stanov, použil príklad stan ako prechodné bydlisko. Stan nie je nič trvalé. Aj stan nášho pozemského života sa zborí. Počítajme s tým! Ale Boh s nami nemá iba nejaké prechodné plány, ale plány trvalé. A to trvalé nás iba čaká: príbytok u Boha. Zatiaľ máme skúsenosti iba s tým prechodným. Apoštol však dokáže z pohľadu viery počítať s tým, čo ešte nikto nezažil – s trvalým bydliskom u Boha. Vedie ho k tomu viera v ukrižovaného a vzkrieseného Ježiša Krista. Ten predsa sľúbil všetkým, ktorí v Neho veria, že ich privedie k sebe, do svojho príbytku v nebesiach. Niekomu sa táto ponuka zdá nereálna. Mnohí o nej pochybujú. Ale Pán Boh rozumie našej neistote, a preto nás tu nenechal opustených, ale dal nám závdavok, dal nám záruku, kúsok z toho, čo bude. Dal nám Duchu Svätého. A tak sme stále ešte ďaleko od Pána, ale zároveň sme vďaka Duchu Svätému Pánovi veľmi blízko. On v nás prebúdza vieru, dáva nám odvalu a nádej. Duch Svätý v nás je zárukou, že pre nás Pán Boh pripravil celkom nové, večné telá, ktoré nám dá pri vzkriesení. No a taká nádej by nám mala dodávať veľkú odvalu a trpezlivosť pri znášaní všetkého, čím môžeme prechádzať. A to sa týka aj smrti. Pavel sa smrti nebál, pretože si bol istý, že

večnosť bude tráviť s Kristom. A na večnosť sa aj tešil a túžil po nej. Tešíme sa aj my na náš nový príchod v nebi? Amen.

Modlitba:

Ďakujeme Ti, svätý Bože, že sme určení k životu v nebi, že práve tam máme svoje pevné, trvalé bydlisko. Máme dôvod k radosti aj k vd'ačnosti – vediac, že si pre nás pripravil ešte niečo viac, ako dokážeme vidieť našimi očami. Obeť Ježiša Krista a dar Ducha Svätého sú o tom uistením. Prosíme, pomáhaj nám v našej službe, aby všetko, čo robíme, bolo Tebe príjemné. A keď príde čas konca nášho pozemského príchodu, pomôž nám, aby sme sa nebáli smrti, ale vo viere hľadeli na večnosť, kde budeme s Tebou prebývať.

Mjr. Mgr. Matúš Vongrej, evanjelický a. v. farár, policajný duchovný na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Prešove, Ekumenická pastoračná služba v OS a OZ v SR